

Kvinde, som efter sin drikfældige Fader har faaet hans sørgelige Lidenskab i Arv.

Fru Edgren skildrer fint og mesterlig, hvorledes Samfundet stiller sig til Drikkeriets Ulykke, hvorledes hendes Mand, der er Læge og som saadan burde eje Forstaaelse af, at hendes Ulykke ikke var aldeles selvforskyldt, i Stedet for kjærlig og forstandig at hjælpe hende over Anfægtelserne, først ved sin Uforstand leder hende videre for derefter at fordømme og opgive hende paa samme Tid, som han selv til Overmaal nyder og er hengiven til Drik, ja endog indpoder Lasten i sit eget Barn.

Er det da nødvendigt for denne aarvaagne Kreds af Læserinder at anføre endnu mere som Bevis for, at altfor længe har Drikkeriet i alle Kredse uforstyrret været Kilden til Ulykker, Sorg, Sygdom og været Vejen til Fængslet.

Det har ikke blot været selvskrevet overalt, hvor Letsindigheden og den øjeblikkelige Indskydelse har taget Magten fra det modne Overlæg, men det har været og er fremdeles, og det trods vore energiske Anstrængelser, den stærkeste Forbunds-fælle for, hvad der i vor Tid af urent og slet gaar og gjælder som gangbar Mønt, og det ikke mindst i Mandens Forhold til det sædelige. Om enkelte Mænd have udslettet det sjette Bud af Katekismen, nuvel saa have de i de 99 af 100 Tilfælde udslettet det med Alkohol.

Derfor har Digteren Bj. Bjørnson Ret, naar han for nylig sagde, at „vi kunne mønstre Regimenter af gamle og unge, der gennem Usædelighed ere blevne „Handsker“ og „Vanter“, baade paa Sjæl og Legeme“, naar han da vil lægge til, at de ere blevne det gennem Drik.

Dette ser ud som en blot Paastand, men jeg indanker Spørgsmaalet for enhver, der kjender lidt til den Verden, hvori vi leve, og de ville give mig Ret. Af 100 Ægteskabsbrud blive de 99 begaaede, naar Vinen har omtaaget Mandens Forstand og ophidset hans Fantasi, saa han kan glemme den Kvinde, der er Moder til hans Børn.

Men derved er endnu for lang Tid intet andet at gjøre end rolig arbejde videre. Drikkeriet er jo som saadant saa indgroet i vort Folk, at det endog i Lovgivningen anses som formildende Omstændighed ved Brud paa andre bestaaende Love; og vi Kvinder maa derfor fremdeles slaa os til Ro med,